

Eesti Mets

METSANDUSAJAKIRI • ILMUNUD AASTAST 1921

TALV 4/2019

Punarebase kavalus tähendab, et ta on osav kohaneja

Keava mees tunneb, et RMK ajab temaga kiusu
Kuidas vanasti mände vaigutati
Intervjuu Lemeks grupi juhi Jüri Külvikuga

HIND 4.90€

9 771406 665001

3 Uudised

6 Metsastatistika

8 Intervjuu

ANDRES REIMER

Jüri Külvik: Puidutööstused saavad maailma kriisidega hakkama, asi läheb käest ära sisepoliitikas

Eesti metsa- ja puidutööstust on viimastel aastatel tabanud justkui Egiptuse nuhtluste laviin, tõdeb Lemeks Grupi juht Jüri Külvik.

14 Töäjõud

ANDRES REIMER

Ürask ravis metsatöölised rahutute jalgade sündroomist terveks

Kui veel aasta alguses otsisid metsandusfirmad töötajaid tikutulega taga, siis nüüd on olukord muutunud, sest tormi- ja üraskikahjustusega puidust üle ujutatud turg tõmbab metsaärile pidurit.

18 Metsandus

SANDER SILM

Metsast saab raha välja tuua mitmel erineval moel

Mittepuidulise tuluga

võib teenida arvestatava raha ja sellest on juba ka aru saadud.

24 AIN ALVELA

Lehtpuu saepalk läheb Eesti puidutööstuse jaoks üha rohkem hinda

28 Probleem

AIN ALVELA

Aastaid kaitsealal spordirada hooldanud mees tunneb, et RMK ajab temaga kiusu

Riigimetsa majandamise keskus ei luba enam Keava mägedesse rattakrossiraja teinud ja seda hooldanud Illar Oleskil maastikukaitsealal üraskikahjustusega puid raiuda.

34 Metsafirma

MERLE RIPS

Roger Puit – suuruselt teine erametsaomanik Eestis

40 Metsandus

TOIVO MEIKAR, JÜRI EHRAIS, JÜRGEN KUSMIN

Vardi loomets on saanud 200aastaseks

46 Ajalugu

HEINO KASESALU

Balti Metsaselts kui metsa-

**majanduslike teadmiste koon-
daja ja levitaja**

50 Olid ajad

LIISI SEIL

Märkidega puud räägivad loo vaigukogujatest

Saarjõe maastikukaitsealal kasvavad männid, mille tüvedel on mõistatuslikud löikejäljed – just nagu oleks seal läbi viidud salarituuaale. Tegelikult on need mälestused ajast, mil Eesti metsades käis hoogne vaigukogumine.

55 Metsastatistika

56 Loodusvaatlus

KARL ADAMI

Lindude toidulaud ei jää metsas talvelgi päris tühjaks

62 Loodusemees pajatab

VAHUR SEPP

Punarebase kavalus tähendab, et ta on osav kohaneja

64 Üks küsimus ja üks vastus

Eestis on statistilist metsahindamist tehtud 20 aastat. Kui palju tööd on selle ajaga tehtud?

Toimetus:

PEATOIMETAJA
KRISTIINA VIIRON
tel 5199 1549

kristiina@loodusajakiri.ee

KEELETÖIMETAJA
MERLE RIPS, merlerips@hotmail.ee

KÜLJENDUS
RAUL KASK, raul@ww.ee

VÄLJAANDJA:
MTÜ Loodusajakiri
Endla 3, 10122 Tallinn, 610 4105
www.loodusajakiri.ee
www.facebook.com/EestiMets

TEGEVJUHT, REKLAAM
RIHO KINKS
tel 508 6690, riho.kinks@loodusajakiri.ee

TURUNDUSJUHT
MARILII KESKÜLA
tel 501 0119, mariliis@loodusajakiri.ee

TELLIMINE
www.tellimine.ee/loodusajakirjad
tel 617 7717, tellimine@expresspost.ee

Ajakiri ilmub
Keskonnainvesteeringute Keskuse
toetusel

KESKONNAINVESTEERINGUTE
KESKUS

© MTÜ Loodusajakiri, Eesti Mets®, 2019

Trükkloode
4041 0820

PEFC sertifitseeritud

Käesolev toode on pärit
säiliselt majandatud
metsast ja kontrollitud
allikatest

www.pefc.ee

TRÜKK AS Printall

Kaanefoto:

**Remo
Savisaar**

Rebane.

Mida koledam inimsilmale, seda ilusam linnule ja liblikale. Aga on see mõistlik?

Mõned aastad tagasi helistas mulle üks mees, kes kurtis, kuidas pärast raiet jäävad kõik oksad langile maha. „Miks neid ära ei koristata?“ tõreles ta. „Kuidas kitsekeseid siin kõndida saavad?“

„Ega mets peagi ju sile nagu bulvar olema, küllap nad kõnnituid saavad,“ lohutasin meest ja tsiteerisin staažika metsamehe Jüri Ehrpaise ütlust: „Mida koledam inimsilmale, seda ilusam linnule ja liblikale.“ Pealgi oksad ju kõdunevad ja annavad uutele puudele rammu.

Lugedes käesolevast ajakirjanumbrist lugu sellest, kuidas Illar Oleskil ei lubatud sanitaarraiega varuda kaitsealalt ürasekite järatud puid, mis hiljem ikkagi maha raiuti ja sinnasamasse vedelema jäeti, meenus see lugu ja Jüri Ehrpaise ütlus mulle taas.

Kui helistaja kurtis raidmete koristama jätmise üle, siis Oleskile teevad muret terved tüved, mis nüüd metsa all risti-rästi lebavad ning lindu, liblikat ja väga tõenäoliselt ka ürasekit rõõmustavad.

Sarnast lugu, kus looduskaitsete piirangute tõttu ei tohtinud koristada Tudu tormis murdunud puid, rääkis kunagi ka endine Paasvere metsaülem Erkki Etverk. Tegemist oli Vassivere kandi vaigutatud männikuga, mis oli kantud põlismetsa nimekirja ja mis pidigi pärast tormi maha lebama jääma.

Kulus kolm aastat ning siis äkki võeti külili langenud mets põlismetsa nimekirjast maha ja lubati ära koristada. Ainult et siis kõlbas see üksnes kütteks,

ehkki varem saanuks neist mändidest ka palki lõigata.

On üsna ilmne, et üks inimene vaatab asju oma mätta otsast ja nii tilgubki metsamajandaja süda verd, kui tema silmis väärt materjal niinimetatud elustikepuudena lihtsalt maha vedelema jääb. Iseäranis veel siis, kui neid elustikupuid on ümbuskond niigi täis.

Sellisel juhul teadmine, et see rõõmustab ehk lindu ja liblikat (seda ütlust kasutas Jüri Ehrpais minu mäletamist mööda raidmete, mitte tüvede langile jätmise kohta), väga ei lohuta ka. Eriti veel siis, kui äkki kolme aasta möödudes muudetakse meelt ja leitakse, et enam need murdunud või maha saetud tüved ei peagi elurikkust pakkuma.

Kristiina Viiron

Foto: Sven Arbet